

PERUSSUOMALAINEN

YMPÄRISTÖ- JA ENERGIAPOLITIikka

15.1.2019

Kauniit järvet ja metsät, puhdas ilma ja lähiluonto eivät ole itsestäänselvyys, vaan etuoikeutettu asuin ympäristö, josta tulee huolehtia. Myös luonnonvarojemme merkitys tulee vain kasvamaan resurssiniukkuuden myötä. Suomalainen työ ja teollisuus on ekoteko - samalla laajempiin ympäristöongelmiin tulee etsiä tehokkaampia ja oikeudenmukaisempia ratkaisuja.

PERUSSUOMALAISET

Ympäristönsuojelu on laaja kokonaisuus, joka pitää sisällään luonnonsuojelun, ympäristöongelmien ehkäisemisen, ihmisten ja eläinten hyvinvoinnista ja elinolosuhteista huolehtimisen sekä kestävän kehityksen.

Perussuomalaiset haluavat turvata tuleville sukupolville elinympäristön, joka lisää hyvinvointia ja elinvoimaa. Haluamme pitää huolta ainutlaatuisesta luonnostamme ja hyödyntää luonnonvarojamme kestävästi.

Perussuomalainen ympäristöajattelu perustuu perussuomalaisiin arvoihin: isänmaallisuuteen, kansalliseen etuun, oikeudenmukaisuuteen, kristillissosiaalisuuteen ja henkiseen kasvuun. ”Vastuulliset ihmiset, yritykset ja yhteisöt huolehtivat kotimaansa ympäristöstä ja luonnosta. Suomen ainutlaatuista ympäristöä voivat vaalia vain suomalaiset itse. Myös eläinsuojelu on osa eurooppalaista ja suomalaista sivistysperinnettä.

Perussuomalainen energia- ja ilmastopolitiikka perustuu teknilliseen ja taloudelliseen realismiin, ei sokeaan idealismiin tai moralismiin. Ympäristön, ihmisten, yritysten ja yhteiskunnan edut on sovittava yhteen. Suomalaisen teollisuuden, liikenteen ja muun yhteiskunnan toimintaedellytykset on varmistettava. Samalla on etsittävä laajempiin ympäristöasioihin kokonaisuutena tehokkaampia ja oikeudenmukaisempia ratkaisuja.

Ympäristöohjelmamme nivoutuu läheisesti perussuomalaiseen maaseutuohjelmaan. Yhdessä ne muodostavat kokonaisuuden, jossa käsitellään ekologisesti ja taloudellisesti kestäviä ja vastuullisia ratkaisuja elinympäristöämme sekä energiapolitiikkaa ja liikennettä koskeviin kysymyksiin.

SUOMALAINEN LUONTO ON KORVAAMATON

Suomalainen luonto on korvaamaton kaupunkiluonnosta jylyihin erämaihin. Kauniit järvet ja laajat metsät, puhdas ilma ja helposti saavutettavissa oleva lähiluonto eivät ole itsestäänselvyys vaan maailman mittapuussa erittäin harvinainen ja etuoikeutettu asuinympäristö.

Suomen kansalla on vahva ja ainutlaatuinen yhteys luontoon, mistä kumpuaa myös vahva kiinnostuksemme luonnonsuojeluun. Luonto on aina ollut erottamaton osa suomalaista kansanperinnettä ja identiteettiä. Velvollisuutemme on jättää kotimaamme luonto perintönä tuleville sukupolville paremmassa kunnossa kuin missä olemme sen itse saaneet.

Luonto on aina ollut myös hyvinvoinnin lähde ihmi-

sille. Luonnosta nauttimisen on oltava mahdollista kaikille, sillä jo pieni hetki luonnossa antaa voimia arkeen ja vähentää stressiä. Vanha sanonta siitä, että metsä on suomalaisen kirkko, on yhä ajankohtainen.

Luontosuhdetta, luonnossa liikkumista ja luontokokemuksia on ylläpidettävä ja kannustettava, erityisesti kouluissa. Uusia luonnonsuojelualueita perustettaessa on huomioitava luontoarvojen ohella myös niiden arvo retkeily- ja virkistyskäytössä. Suomalaisilla tulee säilyttää ainutlaatuiset jokamiehenoikeudet, jotka mahdollistavat luonnosta nauttimisen muuallakin kuin suojelu- ja retkeilyalueilla. Jokamiehenoikeudet tulee saattaa laajasti suomalaisten tietoon, ja kaikkia kansalaisia on rohkaistava nauttimaan niiden tarjoamasta mahdollisuudesta liikkua luonnossa vapaasti ja vastuullisesti, maanomistajan oikeuksia kunnioittaen. Tämä on parasta suomalaisuuskasvatusta ja se toimii vastavoimana kaupungistuneelle elämäntavalle.

Suomen luonnolla olisi tarjottavaa nykyistä enemmän myös matkailun saralla. Puhdas luonto alkaa olla tiuhaan asutussa Euroopassa ja etenkin Aasiassa harvinaisuus ja sellaisenaan matkailuvaltti. Kestävästi toteutettu luontomatkailu voi olla myös taloudellisesti hyödyllistä. Toisen mailla tapahtuvaan kausityöhön tai muuhun kaupalliseen tarkoitukseen pitää vaatia maanomistajan lupa.

Luonnonvarojemme ympäristöllinen ja taloudellinen merkitys tulee edelleen kasvamaan maailman resurssiniukkuuden ja ympäristöongelmien myötä. Luonnon ja sen antimien kestävä hyödyntäminen yhteiskuntamme hyvinvoinnin edistämiseksi on koko maamme etu. Suomen luonto ja luonnonvarat ovat kansallisuusomaisuuttamme, jonka arvo on mittaamaton ja jota tulee suojella.

Metsän- ja riistanhoitoyhdistykset ovat tehneet ainutlaatuista työtä koko itsenäisyytemme ajan. Yhdistykset ovat edistäneet metsien käyttöä ekologisesti ja eettisesti kestäväällä tavalla ja vaalineet monimuotoisuuden säilymistä riistakantoja säätelemällä sekä muilla metsänhoitodollisilla toimilla. Näiden yhdistysten toimintaedellytykset on turvattava.

Mitä enemmän ihminen kiinnittyy elinympäristöönsä, sitä paremmin hän pitää huolta siitä. Arjessa tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että jätteet kierrätetään, lähiympäristö pidetään siistinä, energiaa säästetään, tavaroita kierrätetään, turhaa tavaraa ei osteta ja kotimaista ruokaa suositaan. Hajautettu ja paikallinen tuotanto on parasta aluepolitiikkaa. Yhteiskunnan tasolla ympäristöteot on tehtävä helpoiksi ja myös taloudellisesti kannattaviksi. Yhteiskunnan tulee sovittaa yhteen elinkeinoelämän ja ympäristönsuojelun tavoitteet vastuullisesti.

Ympäristönsuojelu on enemmän kuin luonnonsuoje-

lua ja ilmastomuutoksen torjuntaa. Kestävä ympäristön-suojelu on kokonaisuus, joka vaikuttaa positiivisesti koko yhteiskuntaan, ihmisten hyvinvointiin ja talouteen. Terveellisessä, turvallisessa ja viihtyisässä elinympäristössä kasvaa hyvinvoivia, maattamme rakentavia ja arvostavia suomalaisia. Suomalaiseen ympäristöosaamiseen, tutkimus- ja kehitystyöhön sekä viennin edistämiseen sijoittaminen taas kannattaa taloudellisesti. Suomalaiselle osaamiselle on kysyntää nopeasti kasvavilla kansainvälisillä markkinoilla.

PUHTAAT JA ARVOKKAAT VEDET JA METSÄT

Puhtaat vedet ovat suuri kansallisvarallisuutemme, jonka arvo on mittaamaton. Puhtaan makean veden ja nk. sinisen biotalouden merkitys kasvaa tulevaisuudessa edelleen, joten vesistämme kannattaa pitää hyvää huolta. Tämä "kirkas kulta" on pidettävä omassa hallinnassa, eikä vesivaroihin liittyviä oikeuksia tule missään olosuhteissa vaurantaa tai antaa pois omista käsistä.

Vesiensuojelu palvelee vesivarojen hyödyntämistä sekä ympäristöterveyden ja sisäisen turvallisuuden tavoitteita. Suomen vesistöt vaativat aktiivista ja pitkäjänteistä suojelua joka tasolla. Vesiensuojelun tavoitteista on pidettävä kiinni: pinta- ja pohjavesien tilaa on parannettava, muiden vesien jo saavutettu hyvä laatu on turvattava. Jokia ja patoamattomien jokien vaelluskaloja on suojeltava, muun muassa Tornionjoella ja Simojoella. Vesiensuojelun keinojen on kuitenkin oltava aikaisempaa vaikuttavampia ja kustannustehokkaampia. Itämeren on suojeltava kansainvälisessä yhteistyössä nykyistä aktiivisemmin ja tehokkaammin.

Vaikka maailman vesistöjen suurimmat päästöt ja vesistöihin päätyvät muovijätteet syntyvät Aasiassa ja Afrikassa, on Suomessakin kiinnitettävä huomiota vesien muovijätteeseen sekä ylipäänsä muovin ja pilkkoutuneiden muovikappaleiden ("mikromuovien") pääsyyn ympäristöön.

Myös arktiset näkökulmat tulevat korostumaan yhä voimakkaammin, ja Suomen on profiloituttava osaamisella, jossa ympäristönäkökulmat ovat keskeisiä. Suomen

aloitetta mustan hiilen suhteen on pyrittävä edistämään, sillä ilmavirtojen mukana kulkeutuva noki nopeuttaa jäätiköiden sulamista.

Hyvinvoivat ja tuottavat metsät ovat sekä suomalais- ta lähiluontoa että elinkeino. Suojeltujen metsien määrä Suomessa on kokonaisuutena riittävällä tasolla ja metsätalous kestäväällä pohjalla. Metsänomistajien on voitava toteuttaa omia tavoitteitaan kestävästi, olivat ne sitten taloudellisia, maisemallisia tai suojelullisia. Metsiensuojelua tulee edistää vapaaehtoisuuteen pohjautuen yhteistyössä metsänhoitoyhdistysten kanssa erityisesti Etelä-Suomessa.

Hakkuiden jälkeiset istutukset on toteutettava nykyistä nopeammin metsien uusiutumiseksi. Huomiota tulee kiinnittää erityisesti yhteismetsiin, joissa metsänomistaja ei tee yksin päätöstä. Yleensäkin ottaen maa- ja metsätalouden ympäristöohjelmissa velvoitteet ja vaadittavat toimenpiteet ovat jatkuvasti lisääntyneet, mutta myönnetty tukiosuudet eivät. Tähän suojeluburokratian ja rahoituksen epäsuhtaan pitää kiinnittää huomiota. Maa- ja metsätaloutta käsitellään tarkemmin erillisessä maaseutuohjelmassamme.

Metsähallituksen luontopalveluille on turvattava riittävät resurssit retkeilyreittien, nuotiopaikkojen, autiotupien ja muiden oheispalvelujen ylläpitoon. Erityisesti autiotuvat ovat hienoa ja jokseenkin ainutlaatuista suomalaista kulttuuria. Merkityt ja hoidetut reitit auttavat varsinkin kokemattomien retkeilijöiden luonnossa liikkumista ja toisaalta suojaavat retkeilyalueiden luontoa kulumiselta keräämällä valtaosan kävijöistä samoille urille.

Kaivannaisteollisuudella on lupaavat näkymät Suomessa, ja maaperästämme on löydetty miljardien arvosta uusia malmeja. Suhtaudumme kaivostoimintaan myönteisesti, mutta kaivosyhtiöt tulee saattaa selvemmin vastuuseen luontoon ja varsinkin vesistöihin kohdistuvasta haitasta. Kaivoslakia on muutettava siihen suuntaan, että yhteiskunta, yhteisö ja maanomistaja hyötyvät enemmän kansainvälisten yhtiöiden louhimista mineraaleista. Myös kaivosyhtiöiden kotimaista omistuspohjaa tulee vahvistaa. Monimetalliesiintymistä on pyrittävä ottamaan talteen kaikki komponentit, jotka ovat arvokkaita tai toisaalta ympäristössä saastetta. Yksin Talvivaarassa uraania menee kunakin vuonna jätekasaan määrä, joka riittäisi pitkälti Suomen ydinvoimalaitosten tarpeisiin.

SUOMALAINEN YMPÄRISTÖ-OSAAMINEN KÄYTTÖÖN

Maailman terveysjärjestön tutkimuksen mukaan Suomessa on maailman paras ulkoilmanlaatu. Maailmalla ympäristön tila sen sijaan on kokonaisuutena hyvin huolestuttava. Ympäristönsuojelun ratkaisujen maailmanlaajuinen tarve avaa meille suomalaisille myös paljon mahdollisuuksia.

Esimerkiksi Kiinan kaupunkien ilmansaasteet ovat akuutti ja kestävä ongelma, jonka ratkaiseminen on keskeistä sekä kansanterveyden että elämänlaadun kannalta. Kiina onkin investoinut ympäristöratkaisuihin viime vuosina hyvin merkittävästi.

Suomen on hyödynnettävä puhtaiden ratkaisujen vientimahdollisuudet aikaisempaa tehokkaammin. Vaikka kilpailu markkinoilla on koventunut huomattavasti, potentiaali on huima, ja valtava mittakaava on haaste sinänsä.

Markkinointi on ollut keskeinen ongelma. Esimerkiksi Tanskalla on huomattavasti laajempi ja paremmin resursoitu vientiverkosto. Eri sektoreilla ja alueilla on ulkomailla omat henkilönsä, jotka pääsevät keskittymään omaan alaansa sekä alueelliseen toimintaympäristöön huomattavasti perusteellisemmin.

Panostuksia tutkimukseen, ratkaisujen tuotteistamiseen sekä viennin ja myynnin edistämiseen tarvitaan lisää. Menestyminen projektien tarjouskilpailuissa vaatii läsnäoloa voimakkaasti kehittyvissä kaupungeissa. Yksi potentiaalinen ala suomalaisille on vesiteknologia. Älykkäissä vesiratkaisuissa on valtavia mahdollisuuksia esimerkiksi Kiinan nopeassa kaupungistumiskehityksessä.

Suomen tulisi pystyä hankkimaan tehokkaammin EU-rahaa omiin kansallisiin ympäristöprojekteihin, joilla saadaan käyttökelpoista tietoa, osaamista ja menetelmiä hyödynnettäväksi suomalaisessa yhteiskunnassa. Suomalaisille alan yrityksille tulee määrätietoisesti avata ovia myös YK:n miljardien hankintaohjelmiin, nyt suuri osa tästä rahasta jaetaan sisäpiireissä suljettujen ovien takana.

Ympäristön muutos heikentää elinoloja monilla köyhillä alueilla maailmassa. Erityisesti subtrooppisilla alueilla kuivuuden lisääntyminen vaikeuttaa maanviljelyä. Tämä yhdessä väestönkasvun kanssa heikentää ihmisten mahdollisuuksia rakentaa hyvää elämä kotiseudullaan ja lisää halua lähteä vaeltamaan esimerkiksi Eurooppaan.

Lisäksi elinolojen heikkeneminen ja esimerkiksi taistelu niukkenevista vesivaroista voivat aiheuttaa aseellisia konflikteja, mikä synnyttää pakolaisaaltoja. Tätä ilmiötä kutsutaan usein ilmastopakolaisuudeksi. Sana on sikäli

pahasti yksinkertaistava, että kyse ei ole pelkästään ilmastosta, vaan mekanismi on monimutkaisempi. Ympäristöolosuhteet ovat yksi pakolaisuuden ja siirtolaisuuden syitä aiheuttava taustatekijä.

Perussuomalaiset haluaa lopettaa laajamittaisen maahanmuuton kehitysmaista. Siksi tarvitaan keinoja, jotka edistävät ihmisten elinkeinomahdollisuuksia kotiseudullaan ja vähentävät Eurooppaan ja myös Suomeen kohdistuvaa maahanmuuttopainetta. On huomattava, että monien muiden vaikeuksien lisäksi pakolaisten asuttaminen pohjoiseen lisää myös hiilijalanjälkeä. Suomen kehitysyhteistyö tuleekin kytkeä entistä tiiviimmin tekijöihin, jotka edesauttavat samalla muuttoliikkeiden ja pakolaiskriisien hallintaa. Tällaisia tekijöitä ovat esimerkiksi koulutuksen tukeminen, naisten aseman vahvistaminen sekä syntyvyyden vähentäminen.

REALISTISTA JA OIKEUDENMUKAISTA ENERGIA- JA ILMASTOPOLITIikka

Energia- ja ilmastopolitiikan kaikissa ratkaisuissa tulee tarkastella kokonaistaloudellisia vaikutuksia läpi koko ketjun ja ottaa huomioon teknologinen kehitys. Ilmastopolitiikassa ei pidä tehdä tehottoimia tai jopa vahingollisia ratkaisuja ideologisista syistä.

Kansalaisten syyllistäminen ilmastomuutoksen varjolla on lopetettava. Väheksymättä yksityisten ihmisten omien valintojen ja kulutustottumusten merkitystä, on säilytettävä suhteellisuudentaju. Ilmastomuutos on järjestelmätason ongelma, jota on ratkaistava ensisijaisesti energiantuotannon ja maailmankaupan rakenteellisilla muutoksilla.

Suomen osuus maailman hiilidioksidipäästöistä on noin 0,1 %. Tämä kertoo, kuinka suuren osan ongelmasta voimme omilla toimillamme ratkaista suoraan. Voimme kuitenkin toimia hyvänä esimerkkinä modernista yhteiskunnasta, joka sovittaa yhteen älykkäästi taloudelliset ja ympäristölliset näkökulmat. Tärkeää on myös pitää esillä niitä asioita, jotka voimakkaimmin lisäävät globaaleja päästöjä. Näitä ovat maailman väestöräjähdys, fossiilisten polttoaineiden käytön nopea kasvu kehittyvissä maissa sekä teollisen tuotannon siirtyminen runsaasti fossiilista energiaa käyttäviin kehittyviin maihin, joista tavarat rahdataan öljyä käyttäen muualle maailmaan.

Varoittava esimerkki on Saksa, joka teki periaatepäättöksen luopua sekä ydinvoimasta että kivihilestä. Tämä epärealistinen tavoite on johtanut siihen, että Saksassa on jouduttu lisäämään runsaasti hiilivoiman käyttöä.

Niin kutsutun energiakäänteen jälkeen energian hinta on noussut, mutta päästöt ovat pysyneet korkealla.

Aina on myös pidettävä mielessä realiteetit, kuten se, että Suomen olosuhteissa lämmittäminen yksinkertaisesti kuluttaa paljon energiaa, ja maan sisäiset etäisyydet ovat pitkät. Ratkaisuna ei voi olla se, että kaikesta asumisesta tehdään kalliimpaa, jolloin veronmaksajan kontolle jäävät paitsi omat kasvaneet asumiskustannukset myös alati kohoavat asumistukikustannukset.

Ilmastotoimia on suunniteltava järkevästi ja kustannustehokkaasti. Vihreyden ja ”kestävän kehityksen” nimissä tehtävään rahastukseen on suhtauduttava kriittisesti, samoin kuin Suomen nöyristelyyn EU:n ympäristöministerien kokouksissa, joista on tapana tuoda veronmaksajille kalliita ilmastopoliittisia tuliaisia.

TEOLLISUUDEN KILPAILUKYKY TURVATTAVA, TAAKANJAON EPÄKOHDAT KORJATTAVA

Suomalaisen teollisuuden kilpailukykyyn turvaaminen on elinehto. Maailman mittakaavassa keskeistä on saada suurimmat saastuttajat mukaan ilmastopoliittikkaan, sillä niiden osalta tehty ympäristöinvestointi tuottaa suurimman tuloksen.

Nyt ilmastopimuksia toteutetaan maanosien välillä nurinkurisesti siten, että siellä, missä päästöinvestoinnit ovat suhteessa edullisimpia, edellytetään minimaalisia päästövähennyksiä. Vastaavasti siellä, missä päästöinvestoinnit ovat suhteessa kaikkein kalleimpia, vaaditaan maksimaalisia vähennyksiä. Myös epäsuhtaa ilmastorahastoissa on korjattava. Kaikista pahinta on kuitenkin se, jos luodaan kannustinjärjestelmä, jossa puhtaimpia ratkaisuja toteuttaneet maat tosiasiaa subventoivat saastuttavia maita.

Tähän asti Suomi on tehnyt ilmastotoimien osalta enemmän kuin oman osansa. Suomen hiilidioksidipäästöt henkeä kohti ovat eurooppalaista keskitasoa, vaikka meillä on suuri lämmitystarve ja pitkät etäisyydet. Lisäksi Suomessa on runsaasti energiaintensiivistä teollisuutta, kuten paperiteollisuus ja raskas metalliteollisuus, joiden tuotteet menevät suurelta osin vientiin.

TUNNUSLUKUJA SILLE, KUINKA ILMASTOYSTÄVÄLLISESTI MAA TOIMII, OVAT ESIMERKIKSI:

■ Sähköntuotannon hiili-intensiteetti (sähköntuotannossa syntyvän hiilidioksidin määrä tuotettua kilowattituntia kohti, kg/kWh). Tällä mittarilla Suomen sähköntuotanto on jo EU:n neljänneksi vähäpäästöisintä. Parempia ovat vain Ruotsi, Latvia ja Ranska. Sen sijaan ”vihreän” energiapolitiikan Saksalla luku on yli kaksinkertainen Suomeen verrattuna ja tuulivoiman suurvalta Tanskallakin lähes kaksinkertainen. [1], [2]

■ Bruttokansantuotteen hiili-intensiteetti (kg CO₂ / BKT), joka kertoo, kuinka vähillä päästöillä maa pystyy tuottamaan taloudellista hyvinvointia. Tämä ei ota huomioon sitä, että mailla on erilainen tuotantorakenne, ja että energiaintensiivinen vientiteollisuus periaatteessa huonontaa maan sijoitusta, mutta silti Suomen bkt:n hiili-intensiteetti on selvästi alle maailman keskiarvon. [3]

1. Electricity Carbon Intensity in European Member States: Impacts on GHG Emissions of Electric Vehicles, Transportation Research Part D, in press (2018), Alberto Moro, Laura Lanza. www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1361920916307933

2. Electricity Map Live Database, www.electricitymap.org

3. CO₂ emissions (metric tons per capita), World Bank Open Data <https://data.worldbank.org/indicator/EN.ATM.CO2E.PP.GD?locations=FI>

Mikäli teollinen tuotanto vähenee Suomessa, maamme omat ilmastopäästöt kyllä pienenevät. Markkinatalouden ja vapaan maailmankaupan oloissa samoilta tuotteille kuitenkin löytyy aina valmistajia niin kauan kuin on ostajiakin. Vientituotteiden valmistuksessa syntyvät päästöt jäävät useimmissa laskelmissa valmistusmaan kontolle, vaikka todelliset loppukäyttäjät ovat muualla. Kuljetusmatkojen kasvaessa kasvavat myös kuljetusten päästöt. Erityisesti lentorahtia käytettäessä ne voivat muodostaa merkittävänkin osan kuluttajalle saapuvan tuotteen hiilijalanjäljestä.

Käytännössä tuotannon loppuminen Suomessa ei siis tarkoita koko tuotannon loppumista tai vähenemistä maailmanlaajuisesti, vaan sen siirtymistä muualle – todennäköisesti jonnekin, missä energia tuotetaan likai-

semmin ja halvemmalla, jolloin sama tuotanto aiheuttaa isommat ilmastopäästöt ja mahdollisesti muita ympäristöhaittoja. Suomen sijoitus ilmastotilastoissa paranee, mistä lyhytnäköinen maailmanparantaja voi saada hyvän omantunnon, mutta maailman kokonaispäästöt pysyvät ennallaan tai kasvavat – eli hiilivuodon myötä tilanne todellisuudessa huononee.

Päätös teollisuuslaitoksen sijoituspaikasta tai tuotannon siirtämisestä on yleensä monen tekijän summa. Suomen kilpailukyvyistä huolehtiminen kaikin politiikan käytettävissä olevin keinoin on samalla hyvää ilmasto- ja ympäristöpolitiikkaa – kunhan samalla huolehdimme siitä, että Suomen energiantuotanto pysyy kansainvälisesti vertaillen vähäpäästöisenä ja muut ympäristönormit sekä niiden valvonta toimivat. Voidaan hyvällä syyllä sanoa, että tehtaan pitäminen Suomessa on ympäristöteko.

Samalla tulee ottaa huomioon se, että olemme omalla toiminnallamme lisänneet hiilinielujen määrää metsissämme. Suomen tulee ajaa päästöjä kompensoivien hiilinielujen ja hiilen sidonnan markkinamekanismeja päästöpolitiikassa.

Teollisuutemme kilpailukyvyn vuoksi ja Pariisin sopimuksen päästötavoitteiden toteutumisiksi EU:n sisäistä taakanjakoa tulee muuttaa oikeudenmukaiseksi. EU:n sisäisessä taakanjaossa Suomi on nyt saanut yhden raskaimmista taakoista, kun taas monet saastuttavimmista maista ovat vapaamatkustajia. Suomen on vaadittava, että eniten saastuttavien maiden on kannettava vastuunsa – tarvittaessa osa EU:n rakennerahaston kyseisille maille ohjattavista tukimiljardeista on korvamerkittävä päästötavoitteiden toteuttamiseen.

Perussuomalaiset on suhtautunut alusta pitäen kriittisesti päästökauppajärjestelmään. Vaihtoehtona kannatamme ominaispäästöjärjestelmää, jossa sektori-kohtaisesti sovitaan tavoiteltavat päästömäärät, ja tuotantolaitokset maksavat ylittävästä osuudesta päästömaksua. Taakanjaon epäkohdat korjaamalla teollisuustyöpaikat voidaan säilyttää Suomessa. Muutoin teollisuuttamme karkaa maihin, joissa sama määrä tuotantoa saastuttaa enemmän ja EU:n kokonaispäästöt nurinkurisen taakanjaon myötä ainoastaan lisääntyvät.

Epäreilu kilpailuetu EU:n ulkopuolisille maille voidaan poistaa ilmastotullein, jotka vastaisivat suuruudeltaan vähintään tuonnin hiilijalanjäljen arvioitua päästökauppahintaa. Tämä ohjaisi kuluttajia ilmastoystävällisempiin valintoihin, kun tulli nostaisi huonompien valintojen hintaa. Ilmastotullin kohteena olevia maita se kannustaisi liittymään hillintatöimiin. Suomen tulee EU:n jäsenenä edistää ilmastotullien käyttöönottoa.

Aikaan sidottujen lupauten suhteen (”Luovutaan

kaikista fossiilisista vuoteen 2040 mennessä”) täytyy olla kriittinen. Jos tavoitteita halutaan asettaa, on paras ilmaista ne kasvihuonekaasupäästöjen vähennysmäärinä ja jättää keinot valittavaksi sen mukaan, mikä on edullisinta. Tavoitteissa pitää seurata enemmän sitä, mitä verokkimaat lupaavat ja oikeasti tekevät.

Päätösten todelliset seuraukset täytyy ottaa huomioon osaoptimoinnin sijaan. Esimerkiksi maakaasuvoimaloita ei kannata sulkea suurin kustannuksin kesken niiden teknisen käyttöiän, ennen kuin on tiedossa, miten ne korvataan taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestäville ratkaisuilla. Voimalat ja teollisuuslaitokset korvataan uusilla ratkaisuilla sitten, kun ne tulevat suunnitellun käyttöikänsä päähän.

MONIPUOLISTA, HAJAUTETTUA JA OMAVARAISEMPAA ENERGIA TUOTANTOA

Tavoitteena tulee olla laajapohjainen ja kotimaisuuteen tähtäävä energiatuotanto, joka tukee työllisyyttä, talouskasvua ja kotitalouksien ostovoimaa sekä on myös ekologisesti kestävä. Monien muuhun Euroopan maahan nähden Suomen energian tuotantorakenne on monipuolinen ja hajautettu.

Meidän tulee pyrkiä järkevään tasapainoon, taloudellisuuteen ja energiaomavaraisuuden tuntuvaan lisäämiseen. Suomen haaste on riippuvuus tuontienergiasta mitä tulee pyrkiä vähentämään. Uusien ja innovatiivisten energiaratkaisujen kehittäminen on tarpeen. Edullinen sähkön hinta on merkittävä kilpailukyvyn osatekijä energiantensiiviselle teollisuudelle ja energian hinnan vaikutukset asumisen kalleuteen tulee ymmärtää.

Monet kotitaloudet kärsivät liian suuresta energian hinnasta ja kysymys on myös sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta. Teollisuutemme rakenne on puolestaan koko EU:n energiantensiivisin. Vaadimme sähköveron alennusta kotitalouksille ja teollisuudelle. Energian hinnalla pitää kompensoida maamme kaukaisempaa sijaintia markkinoista ja pitkiä maan sisäisiä kuljetusmatkoja.

”Energia veroja tulee laskea EU:n minimitasolle, Ruotsin tapaan”

Sähkö- ja muita energia veroja tulee laskea EU:n minimitasolle, kuten muun muassa Ruotsi teki jo. Vastaavasti maksettavia energiatukia ja sähköveron kompensatioeria tulee poistaa. Sähkö veroja nostettiin vuonna 2010 pitkälti fiskalisista, valtion verotuloja kerryttävistä syistä, mikä oli virhe.

Myös sähkön siirtomaksut on pidettävä kohtuullisina. Niille on asetettava yläraja ja mahdollisesti kehitettävä kompensointijärjestelmä, jossa kaupunkien siirtomaksuilla kompensoidaan haja-asutusalueen sähköverkon ylläpitokuluja. Nykyisellään haja-asutusalueella saatetaan maksaa yli 10-kertaisia sähkönsiirtomaksuja kaupunkeihin verrattuna. Sähköverkkoyhtiöt tulee pitää kotimaisessa omistuksessa.

Täysin haitatonta energiantuotantomuotoa ei ole, joten energialähteet kannattaa hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti. Sähkön ja lämmön yhteistuotannossa polttoaineen lämpöarvo saadaan hyödynnettyä paljon tehokkaammin kuin sähkön erillistuotannossa. Yhteistuotantoa on Suomessa hyödynnetty esimerkiksi muun muassa Helsingissä. Suunnitelmat rakentaa pelkkää kaukolämpöä tuottavia laitoksia merkitsevät käytännössä lämmön ja sähkön tuotannon eriyttämistä, ja se on täysin väärä suunta, vaikka uusissa laitoksissa käytettäisiin uusiutuvia polttoaineita. Sähkön ja lämmön yhteistuotantoa kannattaa suosia energian polttoaineesta riippumatta.

”Tasaiseen sähkön perustuotantoon tarvitaan ydinvoimaa”

Suomen sähköntuotannon selkärankana tulee olla ydinvoima. Se on ilmastoneutraali ja muutenkin päästötön tuotantotapa. Se on kallis rakentaa, mutta halpa käyttää ja tuottaa sähköä tasaisesti vuoden ympäri. Ydinvoiman avulla on mahdollista varmistaa, että teollisuudelle riittää sähköä tulevaisuudessakin kilpailukykyiseen hintaan. Ydinenergia-alan koulutusta ja tutkimusta Suomessa on laajennettava.

Kaupunkien kaukolämmön tuotantoa varten pitää tarkastella myös pienten modulaaristen ydinreaktoreiden eli pienydinvoimaloiden käyttöä. Tulevaisuudessa tällaisten laitosten yhdisteleminen osaksi muuta perinteisempää lämmöntuotantoa voisi alentaa päästöjä huomattavasti ja niiden käyttöönottamiseksi on kehitettävä sääntelyä. Myös ydinfuusioenergia voi olla mahdollisuuksien ala, vaikka vielä sen varaan ei voida laskea.

Vesivoima on hyvä sähköntuotantotapa ja sillä on keskeinen merkitys energiajärjestelmässämme säätövoimana. Rajoituksena on kuitenkin se, että Suomen perinteinen vesivoima on jo hyödynnetty tehokkaasti. Viimeiset vapaat joet tulee säilyttää rakentamattomina vaelluskalakantojen sekä muiden luontoarvojen ja virkistyskäytön vuoksi.

Aurinkovoiman käyttökelpoisuutta rajoittaa Suomen pitkä talvi sekä energian varastoinnin hinta- ja kapasiteettikysymys. Päiväntasaajaa lähellä olevissa maissa aurinkokennojen taloudellinen ja teknillinen potentiaa-

li on erittäin merkittävä. NykYTEKniikalla aurinkovoima soveltuu Suomessa parhaiten sähköliittymättömille kesäasunnoille, käyttöveden lämmitykseen, sekä kiinteistöjen pienimittaiseen omaan tuotantoon katolle asennettavin paneelein. Sähköverkkoyhtiö on velvoitettava järjestämään sähkönkulutuksen mittaus kiinteistöissä siten, että pientuottaja säästyy itse tuottamansa sähkön siirtomaksuilta kaikissa olosuhteissa.

”Energiahuollon hajauttaminen palvelee myös huoltovarmuutta”

Biopolttoaineet ovat hyviä silloin, kun käytetään maa- ja metsätalouden sivutuotteita (oljet, lanta, hakkuutähteet, metsäteollisuuden prosessien jätteet jne.). Koska biopolttoaineiden energiatiheys on suhteellisen pieni, ei niitä kannata kuljetella pitkiä matkoja. Biopolttoaineissa tulee suosia paikallisia ratkaisuja. Maatilat voivat esimerkiksi tuottaa tarvitsemansa lämmön ja työkonien polttoaineen omista jätteistään. Tällainen energiahuollon hajauttaminen parantaa myös huoltovarmuutta. Sitä voidaan edistää esimerkiksi tarvittavien pienten biokaasun ja biodieselin tuotantolaitosten investointituilla.

Fossiilista tuontiöljyä on korvattava järkevissä mitasuhteissa kotimaisilla biopolttoaineilla. Siten lisätään energiantuotannon omavaraisuusastetta ja parannetaan kauppasetta sekä nostetaan uusiutuvan energian tasoa. Myös puupellettien käyttöä öljylämmityksen korvaajana tulee edistää.

Suomi on hyvän metsänhoidon tuloksena kasvattanut metsiä. Suomen metsien vuosikasvu on noin 110 miljoonaa kuutiometriä ja voimme kestävästi hakata 80 miljoonaa kuutiometriä puuta vuodessa. Metsän hakkaaminen pelkästään poltettavaksi ei ole kuitenkaan kannatettava ajatus. Puu on arvokkaampaa sahatarvarana tai paperin raaka-aineena. Lisäksi laajamittainen puun poltto on ympäristön kannalta kyseenalaista. Poltettaessa puu tuottaa enemmän hiilidioksidia energiayksikköä kohti kuin kivihiili. Uusi puu sitoo taas hiiltä, mutta kasvu kestää vuosikymmeniä, joten puun poltto muuttuu ilmastoneutraaliksi vasta pitkän ajan kuluessa.

Selluteollisuuden uusi sukupolvi ovat biojalostamot, joissa puu ja sellunvalmistusprosessin sivutuotteet käytetään 100-prosenttisesti hyödyksi. Käytössä on uusia tapoja tuottaa energiaa sellunvalmistusprosessin sivutuotteina syntyvistä mäntyöljystä, kuoresta ja ligniinistä fossiilisten polttoaineiden korvaamiseksi. Puuperäisen biomassan luokittelu edelleen hiilineutraaliksi raaka-aineeksi EU:n uudessa uusiutuvan energian direktiivissä tukee Suomen energia- ja ilmastostrategiaa. Uusilla bi-

ojalostamoilla on mahdollista suunnata myös kokonaan uusille markkina-alueille, biopolttoainetuotannosta aina lääketieteellisuuteen saakka. Avainasemassa ovat puun parempi hyötykäyttösuhde, energiatehokkuus sekä tuotantokustannusten ja hiilidioksidipäästöjen vähentäminen.

”Kivihiilen käytölle pitää ottaa kustannusten ja korvaavien ratkaisujen kannalta realistinen aikataulu”

Hallituksen energia- ja ilmastostrategian mukaan Suomi luopuu kivihiilen käytöstä vuoteen 2030 mennessä, ja sittemmin hallitus on päättänyt aikaistaa luopumista vuoteen 2029. Perussuomalaiset suhtautuu kivihiilikieltoon kriittisesti. Kivihiilen käytölle pitää ottaa taloudellisten vaikutusten ja korvaavien ratkaisujen kannalta realistinen aikataulu. Kivihiili on paljon helpommin varastoitavissa kuin maakaasu tai puu, eikä kiellolla saa vaarantaa toimitusvarmuutta. Kivihiiltä on pidettävä jatkossakin poikkeustilanteiden varapolttoaineena varmuusvarastoissa. Kivihiilestä luopuminen luo nostopaineita sähkön ja kaukolämmön hinnalle, mikä voi nostaa pääkaupunkiseudun vuokria 10-20 % ja siten myös veronmaksajien kustantamia asumistukia. Kivihiilen energiakäyttö on EU:n päästökaupan piirissä, joten kansallisen toimen myötä vastaava määrä päästöoikeuksia tulisi mitätöidä, koska muussa tapauksessa jokin saastuttavampi EU-maa voi lisätä päästöjään.

”Turve on kotimainen energianlähde, vastustamme sen alasajoa”

Vastustamme turpeen käyttökieltoa. Turve on kotimainen energianlähde ja tärkeä energiaomavaraisuuden ja huoltovarmuuden kannalta. Biomassan ja turpeen yhteiskäytössä seos palaa puhtaasti ja siitä saadaan myös enemmän tehoa. Vaikka turpeen uusiutuminen kestää tuhansia vuosia, vain 0,8 % Suomen turvemaista on käytössä turvetuotannossa, ja Suomen suot kasvavat vuodessa enemmän turvetta kuin sitä nostetaan. Alasajo voisi johtaa turpeen korvautumiseen puulla ja vaarantaa metsäteollisuuden puun saatavuutta. Turvetuotannon vesistöhaittoja on syytä vähentää ja tuotannon ehtoja yhtenäistää, luvitusta on nopeutettava. Turpeen jatkojalostusta ja innovatiivista tuotekehittämistä on edistettävä.

Maasta tai vedestä lämpönsä ottavat lämpöpumpit ovat energiaa säästävää ratkaisu lämmitykseen. Niiden yleistymistä on syytä tukea. Lämpöpumppuja voi hyödyntää myös isossa mittakaavassa kaukolämmön ja jäähdytyksen tuotannossa. Laajemminkin sovellettava ratkai-

su voisi olla lämpövarastot, joissa kallioliuolassa olevaan veteen varastoidaan lämpöä kesällä ja käytetään talvella.

”Energia-alan tutkimukseen ja kehitykseen kannattaa panostaa”

Energia-alan tutkimukseen ja kehitykseen kannattaa panostaa. Tutkimusta ei pidä yrittää ohjailta liian yksityiskohtaisesti, sillä tutkijat itse tietävät parhaiten, mikä on lupaavinta ja olennaisinta. Uudet ja tärkeät keksinnöt tulevat sivutuotteena usein sellaisesta tutkimuksesta, josta niitä ei välttämättä osattu odottaa. Erityisen houkuttava sovellusala nimenomaan Suomen kannalta olisi energian varastointi.

Energiatohokkuuden kehittämiseksi kiinnostavia kohteita ovat muun muassa älykkäät sähköverkkojärjestelmät. Älykkäiden verkkojen ja ratkaisujen käyttöönottoon on kannustettava, sillä tämä tukee muun muassa ylijäämäsiähkön myyntiä verkkoon sekä siten energiatohokkuutta ja kohtuuhintaisen sähkön saatavuutta. Avainalueita ovat ylipäänsä energianmuunnos, jakelun ja kulutuksen energiatohokkuuden lisääminen ja energiaomavaraisuuden kasvattaminen sekä jätelämpövirtojen tehokkaampi hyödyntäminen. Uusissa materiaaleissa ja puuperäisissä innovaatioissa on paljon potentiaalia.

Keskeistä on myös resurssitehokkuus ja materiaalien kierrätys. Tuotteiden käyttöastetta, elinkaarta ja uusiutuvuutta kehittämällä voidaan saada aikaan merkittäviä säästöjä. Kierrätyksestä ei pidä kuitenkaan tehdä väkisin itsetarkoitusta, vaan kiertotaloudessa on otettava huomioon kierrätysprosessin vaatima energiakulutus, vaikutukset materiaalien laatuun sekä muut ympäristönäkökulmat, jolloin kokonaisvaikutus saattaakin olla negatiivinen. Heikkolaatuisesta kierrätysmuovista valmistettuja korviketuotteita ei pitäisi käyttää siellä, missä puuperäinen materiaali on toimiva ratkaisu.

Energiansäästön yhteydessä huomiota tulee kiinnittää rakentamiskulttuuriin. Sisäilmaongelmat ovat esimerkki sääntelystä, jossa ei ole otettu huomioon kokonaisvaikutuksia. Rakennusten eristäminen pullotiiviiksi ja säästöt ilmastointikustannuksissa ovat myötävaikuttaneet ongelmien syntyyn.

On myös huomattava, että tulevan eduskuntakauden aikana Suomessa ollaan menossa lähes nollaenergiarakentamiseen, sillä kaikkien uusien rakennusten tulee olla vuodesta 2021 alkaen lähes nollaenergiatasoa. Toisenlaisissa ilmasto-olosuhteissa tämä voi olla realismia, mutta Suomessa se ei sitä ole. Käytännössä asiassa ajaututaan autojen päästöhuijausta vastaavaan tilanteeseen, jossa paperilla asiat ovat toisin kuin todellisuudessa.

EI TUULIVOIMATUIILLE, MUTTA TUOTANTOTUKIA UUDISTETTAVA

Yritystukia on karsittava ja uudistettava, kuitenkin asteittain ja pitkällä tähtäyksellä välttämällä poukkoulua ja pitäen mielessä huoltovarmuus. Ympäristö-tekniikan tukea tulee kohdentaa pieniin innovatiivisiin toimijoihin voittoa tuottavien suuryritysten sijaan. Energiapolitiikan tukien ja verotuksen on oltava läpinäkyvää ja järkevällä tasolla.

Erityiseksi leikkauksen kohteeksi on otettava aurinko- ja tuulivoiman sekä puuhakkeen satojen miljoonien eurojen tuotantotuet. Lisäksi on laitettava syyniin näiden tulonsiirtojen poliittiset etupiirirytykset. Energiantuotantoamme ei tule ideologisista syistä viherryttää, mikä käy veronmaksajalle kalliiksi maksettujen tuotantotukien sekä toisaalta kotitalouksien sähkön ja lämmön kustannusten nousuna. Nämä tuet vain lisäävät kestävyysvajettamme ja vääristävät sähkömarkkinoita.

Tuulivoiman tuotantotukia ei pidä sisällyttää uusiin yritystukijärjestelmiin. Nykyisten tuulivoimasyöttötariffien maksatus on keskeytettävä siihen saakka, kunnes hallituksen päättämän terveystutkimuksen toinen vaihe on toteutettu. Vasta terveystutkimuksen jälkeen tiedetään, kuinka kauas asunnoista ja eläinsuojista tuulivoimalat pitää sijoittaa, jotta asukkaiden ja tuotantoeläinten terveyttä ei vaaranneta.

Markkinaehtoisesti toteutettuna tuulivoima voi olla pienessä määrin lisä sähköntuotantoon, jos tuulivoimalat pystytään sijoittamaan niin, että ne eivät aiheuta haittoja alueen asukkaille. Jos suuri osa sähköntuotannosta on tuulivoimaa, ongelmaksi nousee tuotannon vaihtelevuus sään mukaan, kuten Saksan kokemus osoittaa. Tuulivoima täytyy sovittaa yhteen vesivoiman kanssa, koska vesivoima voi toimia vaihtelevan tuulituotannon säätövoimana.

Sikäli kuin uusiutuvaa energiaa tuetaan, se tulee tehdä teknologianeutraalisti ja vastikkeellisesti. Se, että poliitikot valitsevat jonkin yksittäisen energiantuotantomuodon erityisen rahallisen tuen kohteeksi, ei ole ylipäänsä järkevää. Uusiutuviinkin siirtyminen kannattaa tehdä mahdollisimman kustannustehokkaasti.

Saman tuen pitäisi olla tarjolla kaikelle energiantuotannolle, joka täyttää ennalta asetetut ehdot. Ehdossa tulisi päästöttömyyden lisäksi palkita siitä, että tuottaja tuottaa sähköä tasaisesti ja luotettavasti ympäri vuoden, koska niin teollisuus kuin kotitaloudetkin tarvitsevat sähköä jatkuvasti. Tuottaja voisi halutessaan yhdistellä eri tuotantomuotoja, jos saa siten aikaan ehdot täyttävän kokonaisuuden.

Energialeikkurin tarkoitus on keventää teollisuuden

verorasitusta. Päästökauppakompensaatiolla korvataan päästökaupan teollisuudelle aiheutuvia epäsuoria kustannuksia. Se tulee säilyttää, kunnes sähkövero on saatu tuntuvasti laskettua sekä teollisuudelle että kotitalouksille, mutta sen jälkeen sitä ei enää tarvittaisi.

LIIKENTEEN TOIMIIN JÄRKEÄ

Suomi on harvaan asuttu, pitkien etäisyyksien maa. Liikkuminen omalla autolla on varsinkin ympäristökunnissa ja haja-asutusalueilla asuville usein välttämätöntä. Suhtaudumme myös hyvin kriittisesti siihen, että vapautta liikkuu ollaan rajoittamassa.

Autoilijan kuritus kohtuuttomalla verotuksella on lopetettava. Ajoneuvot ovat Suomessa autoveron vuoksi poikkeuksellisen kalliita, minkä lisäksi autoilija maksaa ajoneuvoveroa, korkeaa polttoaineveroa, vakuutusmaksuja sekä katsastus- ja korjauskuluja. Yksityisautoilu vie kohtuuttoman suuren osan kotitalouksien tuloista.

Henkilöautoilijat ovat jo moninkertaisesti kustantaneet maksamillaan veroilla tieverkoston. Autoilusta kerätään vuosittain yli 8 miljardia veroja ja maksuja. Tästä palautuu vain pieni osa teiden kunnossapitoon. Kuitenkin ulkomainen raskas liikenne kuluttaa teitämme ilmaiseksi ja sille tuleekin säätää käyttömaksut. Vastustamme kytäystä ja satelliittiseurantaa sekä tietulleja ja kotimaisen liikenteen tienkäyttömaksuja.

Autokannan uusiutumista voisi sen sijaan edistää alentamalla autoveroa tai poistamalla sen, mikä ohjaisi ostamaan vähäpäästöisempiä autoja. Polttoaineveron kevennys tulee tehdä varsinkin öljyn markkinahinnan noustessa yli 80 dollarin – bensiinin kuluttajahinnassa suuri osa on veroa. Polttoaineverot voitaisiin säätää aluekohtaisesti esimerkiksi siten, että Helsingissä vero olisi korkeampi kuin maaseudulla.

Uusiutuvan energian direktiivin (RED II) biopolttoainneiden jakeluvetoitetta liikenteen polttonesteissä ei pidä ottaa käyttöön muita EU-maita aikaisemmin tai korkeampana, koska se haittaa kohtuuttomasti kuljetusyritysten toimintaa ja siten teollisuuden ja kaupan edellytyksiä. Kyseessä on useiden satojen miljoonien eurojen tai jopa miljardin lisälasku ja vastaavan kompensaation etsiminen muualta leikkauksina olisi kohtuutonta.

Sähköautotkaan eivät ole elinkaaripäästöiltään nollapäästöisiä, vaikka eivät aiheutakaan paikallispäästöjä. Huomioon on kuitenkin otettava sähköntuotannossa tapahtuvat päästöt ja valmistuksessa käytettyjen raaka-ainneiden, kuten kuparin, nikkelin, koboltin ja harvinaisten

maametallien tarve. Toistaiseksi jo hinnan vuoksi tavallisen kansalaisen ”kansanauto Tesla” ei ole saatavilla, mutta pitemmällä aikaperspektiivillä kehitysnäkymät ovat valtavat. Sähköautojen infran kehittymistä onkin tästä syystä tuettava ja nyt käytössä oleva sähköautojen hankintatuki tulee korvata Norjan mallin mukaisella ja vaikuttavammalla täyssähköautojen arvonnalisäverottomuudella.

Suhtaudumme kriittisesti kaupunkien ”autottomat keskustat” - hankkeisiin ja erityisesti Helsingin sisäntuloväylien muuttamiseksi kaupunkibulevardeiksi.

Liikenteen päästöjä vähennettäessä on kiinnitettävä huomiota kaikkiin liikennemuotoihin, ei pelkästään autoiluun. Euroopan ympäristökeskuksen raportin mukaan vuonna 2050 laiva- ja lentoliikenteen päästöt voivat muodostaa lähes 40 % koko maailman hiilidioksidipäästöistä, jos niiden vähentämiseksi ei ryhdytä lisätoimiin.

Raskaalla polttoöljyllä kulkevien meriliikenteen alusten rikki, typpi ja nokipäästöjä on vähennettävä. Lento- polttoainetta ei veroteta lainkaan, kun samaan aikaan autoilijat maksavat bensasta korkeaa veroa. Eri liikennemuotojen polttoaineiden verotus on saatava yhdenmukaisemmaksi. Erilliseen lentoveroon Ruotsin mallin mukaan suhtaudumme kuitenkin kriittisesti. Suomen ei ole viisasta lähteä sooloilemaan asiassa ja verotuksella ei pidä vaarantaa Finnairin Aasian-liikenteen kilpailukykyä. Yksittäisen maan oma linjaus voisi johtaa liikenteen siirtymiseen muiden maiden kautta tapahtuvaksi, mikä olisi eräänlaista hiilivuotoa sekkin.

Laiva- ja lentoliikenteen kansainvälisen luonteen vuoksi niihin kohdistuvat verot tai muut toimenpiteet on tehtävä kattavien kansainvälisten sopimusten avulla.

ELÄINSUOJELUA KEHITETTÄVÄ

Suomalaiset ovat hyvin eläinrakasta kansaa, joka haluaa huolehtia lemmikki-, harraste-, tuotanto- ja luonnonvaraisista eläimistä. Pelkästään koiria ja kissoja on maassamme lemmikkeinä 1,4 miljoonaa. Myös puolueen nimikkoeläimeksi on valittu suomenhevonen, yksi itsenäisyytemme sankari, joka palveli sodissa ja jälleenrakennuksessa.

Uuden eläinsuojelulain tulee olla myös toteutuksen tasolla tarpeeksi kunnianhimoinen. Selkeisiin tuotantoeläinten olosuhteiden epäkohtiin on puututtava. Riittävän juomaveden tarjoamisen on oltava ehdoton vaatimus. Lehmien laiduntamista ja ulkoilua suosimattomia tiloja on asteittain kannustettava luopumaan parsinavetoista. Tiloja on tuettava muuttamaan esimerkiksi luomupihattotiloiksi.

Kivunlievitys ja kivun hoito tulee olla pakollista kaikissa niissä toimissa, jotka ovat aiheuttavat eläimille kipua. Hiilidioksiditainnutus tulee korvata vähemmän kärsimystä aiheuttavilla keinoilla, kuten sähkö- tai mekaanisella tainnutuksella. Tilateurastamoiden avulla päästään eroon eläimille kärsimystä tuottavista pitkistä teuraskuljetuksista.

Eläinlääkäreiden määrän täytyy olla riittävällä tasolla, jotta tilojen laadukas tuotanto ja muu eläintenpito sekä toimiva valvonta varmistuu. Eläinlääkärit eivät saa väsyä työtaakan alle. Varsinkin maakuntauudistuksen yhteydessä on noussut huoli päivystyksen saatavuudesta. Myös riittävät lomituspalvelut maaseutuyrittäjille on turvattava.

Kestävä ruuantuotanto ottaa huomioon myös eläinten hyvinvoinnin. Thaimaassa tuotettu ja Saksassa pakattu broileri ei tee hyvää kenellekään. Kuluttajilla tulee olla oikeus saada varmuus siitä, missä ja millaisissa olosuhteissa ruoka tuotetaan. Eläineettisesti tuotettu ruoka ansaitsee erityisen laatustandardin ja tuottajahinnan pitää olla korkeampi.

Eläinsuojelurikkomuksista on seurattava nykyistä ankarammat rangaistukset. Eläintenpitokieltojen kriteereitä tulee tiukentaa ja pidentää ajaltaan moninkertaisiksi. Rangaistusten täytäntöönpano, eläinpitokiellon määrääminen ja myös kiellon valvominen ovat oleellisessa roolissa eläinsuojelurikoksia ehkäistäessä. Uhanalaisten ja vaarantuneiden lajien metsästysmuistojen maahantuonti on kiellettävä. Rekisteröimispakko ja velvoite eläinten tunnistusmerkintään vaikeuttaa pentutehtailua ja auttaa esimerkiksi eläinsuojelurikosten selvittämisessä ja kadonneiden eläinten palauttamisessa.

Metsästyksellä ja kalastuksella on Suomessa pitkät perinteet. Suomalaiseen eräkkäkköön kuuluu erottamattomasti luonnon kunnioittaminen, mikä näkyy esimerkiksi saaliseläinten asiallisena käsittelynä. Vastuullisesti toteutettu metsästys ja kalastus ovat eettisesti kestävällä pohjalla olevaa harrastamista.

Riistan ja petojen kaatolupien pitää olla päätettävissä paikallisesti läheisyysperiaatteen mukaisesti. Suurpedot eivät saa aiheuttaa häiriä asumiselle ja pihan eläimille, turvallisuudelle tai yrittämiselle. Susien aiheuttamista vahingoista pitää pystyä hakemaan korvausta. Häirikköpetojen suhteen toimivalta on annettava parhaille asiantuntijoille eli paikallisille metsästysseuroille.

Uskonto ei saa olla perusteena eläinten rääkkäykselle. Uskonnollinen eli pääasiassa halal- ja kosher-teurastus on kiellettävä. Myös muihin monikulttuurisiin eläinongelmiin ja eläinten kaltoinkohteluun pitää puuttua. Suomen on ajettava eläinten oikeuksia kansainvälisesti.

PERUSSUOMALAISET